

KRISTOVO VÍŤAZSTVO NAD SMRŤOU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mt 27,62–66; Jn 10,17.18; Mt 27,51–53; Jn 20,11–29; 1Kor 15,5–8

ÚVODNÝ TEXT

17Keď som ho uvidel, padol som mu k nohám ako mŕtvy. On položil na mňa pravicu a povedal: „Neboj sa! Ja som Prvý a Posledný¹⁸ a Živý. Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia.“ (Zj 1,17.18)

Centrom kresťanskej viery je vzkriesenie Ježiša Krista. Apoštol Pavol to zdôraznil veľmi jasne: „¹⁶Ak však mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený. ¹⁷Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera – ešte vždy ste vo svojich hriechoch. ¹⁸A tak by zahynuli aj tí, čo zosnuli v Kristovi.“ (1Kor 15,16–18). Podrobnejšie sa tejto téme budeme venovať budúci týždeň.

Pre Pavla bola Kristova smrť dôležitá: „Rozhodol som sa totiž, že medzi vami nebudem poznať nič iné okrem Ježiša Krista, a to ukrižovaného.“ (1Kor 2,2) Ak by sme však Kristovu smrť oddelili od Jeho vzkriesenia, nemali by sme z toho žiadny úžitok. Preto je Ježišovo vzkriesenie kľúčové pre celú kresťanskú vieru a plán spasenia.

Ale pre tých, ktorí veria, že mŕtvi v Kristovi sa už tešia z nebeskej blaženosti, pretože „odišli domov, aby boli s Pánom“, javí sa dôraz na Kristovo a naše vzkriesenie ako nie príliš pochopiteľný.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň sa budeme venovať otázke Kristovho vzkriesenia a zameriame sa na všetky presvedčivé dôkazy, na základe ktorých môžeme veriť.

- Mt 27,62–66: Zapečatený hrob (nedeľa)
- Mt 28,1–6: „Bol vzkriesený!“ (pondelok)
- Mt 27,51–53: Mnohí povstali s Ním (utorok)
- 1Kor 15,3–8: Svedkovia vzkrieseného Krista (streda)
- 5Moj 26,1–11; 1Kor 15,20.21: Prvotina tých, čo zomreli (štvrtok)

ZAPEČATENÝ HROB

62Na druhý deň po prípravnom dni sa zhromaždili veľkňazi a farizeji k Pilátovi **63**a povedali: „Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, kým ešte žil, povedal: ‚Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.‘ **64**Rozkáž teda zabezpečiť hrob až do tretieho dňa, aby neprišli jeho učeníci, neukradli ho a nepovedali ľudu, že bol vzkriesený z mŕtvych. A tak posledný blud bude horší ako prvý.“ **65**Pilát im povedal: „Máte stráž, chodte a strážte ho, ako viete.“ **66**Tak odišli a zabezpečili hrob: zapečatili kameň a postavili stráž. (Mt 27,62–66)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Zdalo sa, akoby sa Kristovo poslanie skončilo (a dokonca zlyhalo) jeho smrťou na kríži. Satanovi sa podarilo podnietiť Judáša, aby zradil Spasiteľa (Lk 22,3.4; Jn 13,26.27), a veľkňazov a starších, aby požadovali Jeho smrť (Mt 26,59; Mt 27,20). Keď Ježiša zatkli, „všetci učeníci [ho] opustili a zutekali“ (Mt 26,56) a Peter ho trikrát zaprel (Mt 26,69–75). Teraz Ježiš ležal v zapečatenom hrobe vytesanom do skaly, ktorý bol uzavretý veľkým kameňom a chránený rímskymi strážami (Mt 27,57–66). Dokonca aj všetky neviditeľné démonické bytosti boli v strehu. „Keby [satan] mohol, držal by Krista zamknutého v hrobe.“ (12MR 412)

Počas svojej pozemskej služby Kristus predpovedal nielen svoju smrť na kríži, ale aj svoje zmŕtvychvstanie. Pomocou orientálneho inkluzívneho počítania času (podľa ktorého sa aj časť dňa počíta ako celý deň) Ježiš spomenul, že „tak ako bol Jonáš v útrobach veľkej ryby tri dni a tri noci, tak bude aj Syn človeka v lone zeme tri dni a tri noci.“ (Mt 12,40). Pri iných príležitostiach Ježiš zdôraznil, že bude zabitý, ale na tretí deň vstane z mŕtvych (Mt 16,21; Mt 17,22.23; Mt 20,17–19). Veľkňazi a farizeji tieto Ježišove vyhlásenia poznali, a hoci im neverili, „pre istotu“ urobili opatrenia, ktoré mali zabrániť učeníkom, aby vzkriesenie zmanipulovali.

Uvažuj o úvodnom texte (Mt 27,62–66). Ako tieto činy pomohli poskytnúť svetu neskôr viac dôkazov o Ježišom vzkriesení?

Všetky bezpečnostné opatrenia prijaté na udržanie Ježiša bezpečne uloženého v hrobe v konečnom dôsledku spôsobili, že jeho víťazstvo nad smrťou a zástupmi zla bolo ešte viditeľnejšie a slávnejšie.

Židovskí predstavitelia určite počuli o Ježišových zázrakoch, niektorí boli dokonca sami ich svedkami. Napriek tomu však boli presvedčení, že stráž pri hrobe toho, ktorý dokázal urobiť toľko zázrakov, môže zabrániť tomu, čoho sa tak obávali.

Čomu vlastne mala stráž zabrániť? Mohli by učeníci ukradnúť telo a potom tvrdiť, že Ježiš vstal z mŕtvych? Keby sa ľudia pýtali, kde je vzkriesený Ježiš, ich jedinou odpoveďou by bolo: Verte nám.

Ak nič iné, činy židovských predstaviteľov odhalili, ako sa Ježiša báli aj po jeho smrti. Možno sa v hĺbke duše báli, že predsa len môže byť vzkriesený.

APLIKÁCIA

- **Zdá sa, že náboženský predstavitelia brali Ježišove slová o vlastnom zmŕtvychvstani vážnejšie než jeho učeníci. Ako sa to mohlo stať? Ako predísť tomu, aby sme si z Ježišových slov nevyberali len to, čo sa nám zdá „pohodlné“ alebo „uveriteľné“?**

„BOL VZKRIESENÝ!“

¹Po sobote, keď sa brieždilo v prvý deň týždňa, prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. ²A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo Pánov anjel zostúpil z neba. Prišiel, odvalil kameň a posadil sa naň. ³Jeho vzhľad bol ako blesk a jeho rúcho biele ako sneh. ⁴Strážcovia sa pred ním triasli od strachu a ostali ako mŕtvi. ⁵Ale anjel povedal ženám: „Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. ⁶Niet ho tu, lebo bol vzkriesený, ako povedal. Podte, pozrite si miesto, kde ležal.“ (Mt 28,1–6)

¹⁷Otec ma preto miluje, že dávam svoj život, aby som ho opäť prijal. ¹⁸Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa ho prijať. Taký príkaz som dostal od svojho Otca.“ (Jn 10,17,18)

Ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrtné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás. (Rim 8,11)

Vítazstvo Krista nad satanom a jeho zlými silami bolo zaistené na kríži a potvrdené prázdny hrobom. „Satan jasal, keď bol Ježiš pochovaný. Dúfal, že Spasiteľ neožije. Robil si nárok na Pánovo telo a okolo hrobu postavil svoju stráž, ktorá mala Krista držať vo väzení. Bol rozzúrený, keď jeho anjeli utiekli pred nebeským poslom. Keď však videl z hrobky vychádzať víťazného Krista, vedel, že jeho kráľovstvo sa končí a on nakoniec zahynie.“ (DA 782; TV 548) A hoci Kristovo človečstvo zomrelo, Jeho božstvo nezomrelo. Vo svojom božstve mal Kristus moc zlomiť putá smrti.

Kto mal podľa uvedených veršov podiel na Ježišom vzkriesení?

Mt 28,1–6

Jn 10,17,18

Rim 8,11

Počas svojej služby Ježiš povedal, že on sám má moc dať svoj život a znova ho prijať (Jn 10,17,18). Marte povedal: „Ja som vzkriesenie a život.“ (Jn 11,25) Iné pasáže hovoria o jeho vzkriesení ako o Božom čine (Sk 2,24; Rim 8,11; Ga 1,1; Heb 13,20). Do tejto slávnej a významnej udalosti sa dokonca zapojil aj mocný Pánov anjel (Mt 28,1,2).

Text Mt 28,11–15 odhaluje pochabé snahy náboženských vodcov pokračovať v boji proti Ježišovi. Tí, čo strážili Ježišov hrob, „prišli do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo“ (Mt 28,11). V tomto príbehu je zahrnutá myšlienka, že stráže videli vzkriesenie. Ak by to tak nebolo, čo by vlastne znamenali ich slová? Anjel zostúpil z neba, pohol kameňom, sadol si naň a oni omdleli? A prebrali sa, až keď bola hrobka prázdna? Alebo kým boli v bezvedomí, anjel vzal Ježišovo telo? Alebo to zrada urobili učenici? Či ešte niekto ďalší? Čokoľvek sa stalo, Ježišovo telo bolo očividne preč.

Anjel zostupujúci z neba, spíacich strážu a prázdna hrobka? To muselo náboženských vodcov znepokojiť. Veľkňazi a starší „dali vojakom veľa peňazí“ (Mt 28,12). Je zrejmé, že čokoľvek im vojaci povedali, spôsobilo ich vážne obavy. A nehovorili o ničom inom než o Ježišom vzkriesení.

- Niektorí sa vysmieávajú myšlienke, že by práve Rimania boli medzi prvými, kto videl vzkrieseného Krista. Prečo? V čom je táto skutočnosť symbolickým vyjadrením toho, čo malo nasledovať – evanjelium malo byť hlásané pohanom?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

MNOHÍ POVSTALI S NÍM

⁵¹A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje odhora až nadol, zem sa triasla a skaly pukali. ⁵²Otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých boli vzkriesené. ⁵³A keď vyšli z hrobov po jeho vzkriesení, prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. (Mt 27,51–53)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Čo nás učí správa uvedená v texte Mt 27,51–53 o Ježišom vzkriesení a jeho význame?

Jedným zo sprievodných znakov Ježišovej smrti bolo zemetrasenie (Mt 27,50.51). Ďalšie zemetrasenie sa odohralo počas Ježišovho vzkriesenia (Mt 28,2). Vo chvíli, keď Ježiš zomrel, „telá mnohých svätých ľudí, ktorí zomreli, vstali k životu“ (Mt 27,52). Títo svätí boli vzkriesení ako svedkovia Kristovho vlastného vzkriesenia a ako predobraz tých, ktorí budú vzkriesení pri konečnom vzkriesení. Hneď po vzkriesení Ježiša dostali teda mnohí Židia mocný dôkaz, aby uverili v Jeho vzkriesenie. Takto mohli prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa. Mnohí, vrátane kňazov, vďaka tomu naozaj uverili (pozri Sk 6,7).

„Ježiš za svojej pozemskej služby kriesil mŕtvych. Vzkriesil syna naimskej vdovy, Jairovu dcéru a Lazára. Tí však neboli nesmrteľní. Aj po vzkriesení ich čakala smrť. No tí, čo vstali z hrobu pri Kristovom vzkriesení, vstali k večnému životu. Vstúpili s ním na nebesá ako dôkaz jeho víťazstva nad smrťou a hrobom. ... Títo ľudia odišli do mesta, mnohým sa ukázali a povedali: Kristus vstal z mŕtvych a my sme vstali s ním. Tak bola zvečnená posvätná pravda o vzkriesení.“ (DA 786; TV549.550)

Velkňazi a starší mali určité výhody. Mali náboženskú moc a boli schopní presvedčiť rímske úrady a davy, aby im pomohli s ich plánmi. Zabudli však, že „On podľa svojej ľubovôle nakladá s vojskom nebies a obyvateľmi zeme“ (Dan 4,32). Ich lži boli vyvrátené existenciou týchto vzkriesených svätých.

APLIKÁCIA ■ Prečo môžeme dôverovať v konečné Božie víťazstvo aj napriek všetkému zlému, čo sa deje vo svete?

SVEDKOVIA VZKRIESENÉHO KRISTA

³Lebo predovšetkým som vám odovzdal, čo som aj sám prijal, že podľa Písem Kristus zomrel za naše hriechy, ⁴že bol pochovaný a tretieho dňa vzkriesený podľa Písem ⁵a že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim. ⁶Potom sa zjavil naraz viac ako päťsto bratom, z ktorých väčšina doteraz žije, niektorí však pomreli. ⁷Potom sa zjavil Jakubovi a ďalej všetkým apoštolom. ⁸Nakoniec zo všetkých, ako nedonosnému, sa zjavil aj mne. (1Kor 15,3–8)

Uvažuj o textoch Ján 20,11–29 a 1Kor 15,3–8. Ako reagovali učeníci, keď prvýkrát stretli zmŕtvychvstalého Krista?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Dvaja anjeli pri prázdnom hrobe povedali Márii Magdaléne a niektorým ďalším ženám, že Ježiš vstal z mŕtvych (Mt 28,1,5–7; Mk 16,1–7; Lk 23,55; Lk 24,1–11). Čoskoro sa im však zjavil samotný Ježiš a oni sa mu klaňali (Mt 28,1,9,10; Jn 20,14–18). Zjavil sa aj Petrovi (Lk 24,34; 1Kor 15,5) a dvom učeníkom na ceste do Emauz, ktorým horelo srdce, keď sa im prihovárал (Mk 16,12; Lk 24,13–35). Keď Ježiš navštívil po svojom vzkriesení učeníkov zhromaždených za zavretými dvermi, učeníci boli spočiatku vydesení a vystrašení. Neskôr ich však naplnila radosť a žasli nad tým, čo sa stalo (Lk 24,33–49, Jn 20,19–23). O týždeň neskôr prišiel Ježiš znova do tej istej miestnosti bez toho, aby otvoril dvere, a vtedy aj Tomáš uveril v Jeho vzkriesenie (Jn 20,24–29).

Počas štyridsiatich dní medzi vzkriesením a nanebovstúpením Ježiša „zjavil sa naraz viac ako päťsto bratom“ (1Kor 15,6). Ježiš sa pripojil k niektorým učeníkom na brehu Galilejského jazera a raňajkoval s nimi. Potom mal vážny rozhovor s Petrom (Jn 21,1–23). Okrem spomenutých Ježišových zjavení sa mohli odohrať aj ďalšie (Sk 1,3), kým sa napokon zjavil učeníkom poslednýkrát pred svojím nanebovstúpením (Lk 24,50–53, Sk 1,1–11). Aj Pavol sa považoval za očitého svedka vzkrieseného Krista, ktorý sa mu zjavil na ceste do Damasku (1Kor 15,8; porovnaj so Sk 9,1–9).

Keď ostatní učeníci prvýkrát povedali neprítomnému Tomášovi, že videli vzkrieseného Pána, on zareagoval: „Pokiaľ nevidím na jeho rukách stopy po klincoch, ak nevloží prst do rán po klincoch a nevloží svoju ruku do jeho boku, neverím.“ (Jn 20,25) O týždeň neskôr, keď sa Ježiš znova zjavil učeníkom, medzi ktorými bol tentoraz aj Tomáš, Ježiš mu povedal: „Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ (Jn 20,27) Potom Tomáš vyznal: „Pán môj a Boh môj!“ A Ježiš dodal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ (Jn 20,29)

■ „Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ Aj keď si na vlastné oči nevidel vzkrieseného Krista, aké ďalšie dôvody máš pre svoju vieru v neho?

APLIKÁCIA

PRVOTINA TÝCH, ČO ZOMRELI

¹Keď prídeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, do vlastníctva, obsadiš ju a budeš v nej bývať, ²vezmi prvotiny zo všetkých plodín, ktoré poznáš za zeme, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, vlož ich do koša a choď na miesto, ktoré si vyvolí Hospodin, tvoj Boh, aby tam prebývalo jeho meno. ³Choď ku kňazovi, ktorý tam práve bude, a povedz mu: „Dnes vyhlasujem pred Hospodinom, svojim Bohom, že som prišiel do krajiny, o ktorej Hospodin našim otcom pod prísahou sľúbil, že nám ju dá.“ ⁴Potom kňaz vezme kôš z tvojej ruky a položí ho pred oltár Hospodina, tvojho Boha. ⁵Ty však pred Hospodinom, svojim Bohom, povieš: „Môj otec bol blúdiaci Aramejčan. S malým počtom ľudí zostúpil do Egypta a tam žil ako cudzinec. Tam sa stal veľkým, mocným a početným národom. ⁶Egyptania však s nami zle zaobchádzali, trýznili nás a kruto zotročovali. ⁷Volali sme k Hospodinovi, Bohu našich otcov, Hospodin nás vypočul, pozrel na naše poníženie, námahu a útlak. ⁸Hospodin nás vyvedol z Egypta mocnou rukou a vystretým ramenom, veľkou hrôzou, znameniami a zázrakmi. ⁹Priviedol nás na toto miesto a dal nám túto krajinu, krajinu oplývajúcu mliekom a medom. ¹⁰Teraz som teda priniesol prvotiny plodín zeme, ktorú si mi, Hospodin, dal!“ Polož to pred Hospodina, svojho Boha, a pokloň sa pred Hospodinom, svojim Bohom. ¹¹Raduj sa zo všetkého dobrého, čo Hospodin, tvoj Boh, dal tebe a tvojmu domu. Raduj sa spolu s levitom a s cudzincom, ktorí bývajú v tvojom kraji. (5Moj 26,1–11)

²⁰Kristus však bol vzkriesený z mŕtvych ako prvotina tých, čo zomreli. ²¹Lebo ako skrze človeka prišla smrť, tak prišlo skrze človeka aj zmŕtvychvstanie. (1Kor 15,20,21)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Vo svetle textu 5Moj 26,1–11 uvažuj o veršoch 1Kor 15,20,21. V akom zmysle Pavol hovoril o zmŕtvychvstalom Kristovi ako o „prvotine tých, čo zomreli“?

Obetovanie „prvotiny“ z úrody bolo starovekou izraelskou poľnohospodárskou praxou s hlbokým náboženským významom. Bolo to posvätné uznanie Boha ako láskavého Poskytovateľa, ktorý zveril svojim správcom krajinu, v ktorej rástla úroda pripravená na zber (pozri 2Moj 23,19; 2Moj 34,26; 3Moj 2,11–16, 5Moj 26,1–11). Prvé plody naznačovali nielen to, že žatva a zber sa začínajú, ale predpovedali aj kvalitu úrody.

Podľa Waynea Grudema, „keď Pavol nazýva Krista ‚prvotinou‘ (gr. *aparché*), používa metaforu z poľnohospodárstva, aby naznačil, že budeme ako Kristus. Tak ako ‚prvotina‘ alebo prvá chuť dozrievajúcej úrody ukazuje, aký bude zvyšok úrody, tak Kristus ako ‚prvotina‘ ukazuje, aké budú naše telá po zmŕtvychvstaní, keď nás Boh pri záverečnej ‚žatve‘ vzkriesi z mŕtvych a privedie do svojej prítomnosti.“ (GRUDEM, W., *Systematic Theology*. Grand Rapids, MI, Zondervan, 1994, p. 615)

Stojí za to pripomenúť, že Ježiš vyšiel z hrobu v oslávenom ľudskom tele. Napriek tomu však niesol znaky ukrižovania (Jn 20,20,27). Znamená to, že vzkriesené Božie deti budú tiež niest' fyzické znaky svojho utrpenia? Bude apoštol Pavol nosiť vo svojom oslávenom tele „osteň“ (2Kor 12,7) a „jazvy Pána Ježiša“ (Ga 6,17; Roh)?

Až do svojej smrti mal Pavol „na sebe navždy nosiť stopy Kristovej slávy, v jeho očiach, oslepených nebeským jasom [pozri Sk 9,1–9].“ (SR 275) To však neznamená, že on alebo ktokoľvek iný z oslávených vykúpených bude vzkriesený so znakmi vlastného utrpenia (porovnaj s 1Kor 15,50–54). Kristus však „navyky ponese znamenia tejto krutosti. Všetky stopy po klíncoch budú rozprávať príbeh o úžasnem vykúpení človeka a obrovskej cene, za ktorú bol kúpený.“ (EW 179) Tieto znamenia nám zaručia, že všetky naše znaky utrpenia budú navyky preč.

APLIKÁCIA

- Kristus bude niest' jazvy svojho ukrižovania navyky. Čo to prezrádza o Božej láske k nám a o tom, aká je skutočná cena nášho spasenia? Ako to ukazuje, koľko Boha stála naša záchrana?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Túžba vekov* si prečítajte kapitoly „V Jozefovej hrobke“ (DA 769–778; TV 538–545); „Pán vstal“ (DA 779–787; TV 546–550); „Prečo plačeš?“ (DA 788–794; TV 551–555); „Cesta do Ęmauz“ (DA 795–801; TV 556–559) a „Pokoľ vám“ (DA 802–808; TV 560–564).

Moderné uvaŹovanie neverí v niečo tak, ako je JeŹiŹovo vzkriesenie. Historické dôkazy sú vŹak silne natoľko, Źe aj tí, ktorí nedokazu prijat realitu vzkriesenia, sú nútení priznať, Źe mnohí ľudia boli presvedceni, Źe videli vzkrieseného JeŹiŹa. Vela argumentov namierených proti myŹlienke vzkriesenia sa teda venuje pokusom vysvetliť, o mohlo spôsobiť, Źe títo rôzni ľudia uverili, Źe videli vzkrieseného Krista.

Niektorí tvrdili, Źe vŹetci ucenici mali halucinácie o vzkriesenom JeŹiŹovi; iní, Źe JeŹiŹ v skutočnosti nezomrel, ale iba omdlel a precitol, keď ho zvesili z kriŹa. Keď sa potom znova zjavil, jeho nasledovnici si mysleli, Źe bol vzkriesený z mŕtvych. A (verte tomu alebo nie) niektorí tvrdili, Źe JeŹiŹ mal dvojča, ktorého sa ucenici pomýlili so vzkrieseným Kristom. Inými slovami, historické dôkazy o Kristovom zmŕtvychvstaní sú také silne, Źe argumenty proti vzkrieseniu sú často nesmierne usmevne. KeďŹe vzkriesenie samotné je take doleŹite, nemali by sme byť prekvapení vŹetkymi dobrými dôvodmi, ktoré nás vedú k pevnej viere vo vzkriesenie.

„Mrtvi počuli výkrik z kriŹa *Dokonane je!* Prenikol hrobové nасыpy a prebudil spiacich mŕtvych. Tak to bude, keď z neba zaznie Kristov hlas. Tento hlas prenikne hroby, otvorí hrobky a mŕtvi v Kristovi vstanu. Pri Spasitelovom vzkriesení sa otvorilo niekoľko hrobov, ale pri jeho druhom príchode jeho hlas budú počuť vŹetky BoŹie deti a vyjdú zo svojich hrobov v sláve nesmrteľného Źivota. Tá istá moc, ktorá z hrobky vyviedla Krista, privedie k Źivotu aj jeho cirkev a oslávi ju s ním *nad kaŹde knieŹatstvo, mocnosť, silu a panstvo a nad kaŹde iné meno, ktoré moŹno vysloviť nielen v tomto veku, ale aj v budúcom* (Ef 1,21).“ (DA 787; TV 550)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŹOVANIE

1. „Dokonane je!“ (Jn 19,30) a „Vstal z mŕtvych!“ (Mt 28,6) sú dva z najvyznamnejŹich výrokov, aké kedy zazneli. Ako sa navzájom doplnaju v dejinách spasenia? Aká nádej sa nachádza v týchto slovách?
2. NaboŹensi vodcovia najprv chceli dať k hrobu straŹe, aby ucenici neukradli JeŹiŹovo telo. Neskôr straŹcom zaplatili, aby povedali, Źe ucenici telo ukradli. Ako pomáha táto správa odhaliť realitu Kristovho prazdneho hrobu? Prečo je prázdný hrob pre nás ako kresťanov taký doleŹity?